

nabycia ziemi. W tym przypadku okręgowy urząd ziemski winien w ciągu 10 miesięcy przyznać tym osobom działki ziemi z parcelacji rządowej, względnie spowodować wydzielenie odpowiednich działek z parcelacji Państwowego Banku Rolnego lub parcelacji prywatnej.

Art. 4. Osoby uprawnione (art. 1) mają prawo korzystania z zajmowanych przez nie budynków mieszkalnych i inwentarskich do czasu zaspokojenia praw wynikających z rozporządzenia niniejszego, a w każdym razie nie krócej, jak do wygaśnięcia jednorocznych umów najmu, poczem na piśmie wzywając okręgowego urzędu ziemskiego winny w ciągu 1 miesiąca opuścić majątek.

Art. 5. Osoby, którym zostaną przyznane działki w myśl niniejszego rozporządzenia, będą traktowane narówni ze służbą folwarczną, któraby w danym obiekcie straciła pracę na skutek parcelacji, a w szczególności będą mogły korzystać z kredytu na zasadach wskazanych w cz. 3 art. 73 i art. 74 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 6. Jeżeli parcelacja prowadzona w trybie art. 15 ustawy o wykonaniu reformy rolnej dotyczy tylko części obszaru gruntów ornych, odpowiadających wymogom cz. 2 art. 1, to jako tracącą pracę przyjmuje się maksymalnie ilość służby folwarcznej, ustaloną na podstawie stosunku obszaru gruntów, objętego parcelacją, prowadzoną w trybie art. 15 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, do ogólnego obszaru gruntów ornych parcelowanej jednostki z zaokrągleniem ułamków na ciężar obszaru pozostałego.

Art. 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa, Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

318.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 16 marca 1928 r.

o sprzedaży nawozów sztucznych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wyrażenie „nawozy sztuczne” w rozumieniu niniejszego rozporządzenia oznacza wszelkie produkty pochodzenia przemysłowego lub kopalnego, przeznaczone do użyźniania gleby i zawierające co najmniej jeden z następujących składników: azot, fosfor, potas lub wapń.

Art. 2. Sprzedaż nawozów sztucznych, zarówno krajowych, jak sprowadzanych z zagranicy, może się odbywać jedynie zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

Art. 3. W reklamach i wszelkiego rodzaju ogłoszeniach o produktach, sprzedawanych jako nawozy sztuczne, na opakowaniu tych produktów, a także w dowodach sporządzanych przy ich sprzedaży nie wolno używać nazw i określeń, mogących wprowadzić w błąd kupującego co do rodzaju, pochodzenia lub składu chemicznego tych produktów.

Art. 4. Jeżeli nawóz sztuczny sprzedawany jest w opakowaniu, sprzedawca winien umieścić w sposób widoczny na zewnętrznej stronie opakowania napis zawierający:

- a) wyrazy: „Nawóz sztuczny”,
- b) nazwę nawozu sztucznego,
- c) jego wagę,
- d) procentową ilość (w liczbach całkowitych) wymienionych w art. 1 składników użytecznych dla roślin,
- e) nazwę przedsiębiorstwa (kopalni, zakładu przemysłowego), z którego nawóz sztuczny pochodzi, w stosunku zaś do nawozów pochodzenia zagranicznego — nazwę kraju, z którego nawóz pochodzi.

Art. 5. Każda sprzedaż nawozów sztucznych winna być potwierdzona wystawionym przez sprzedawcę pisemnym dowodem sprzedaży. W dowodzie tym oprócz danych, wyszczególnionych w artykule 4, winny być nadto podane: imię, nazwisko (lub firma) i adres sprzedawcy.

Za pisemny dowód sprzedaży mogą być uważane również: rachunek, list przewozowy i inne dokumenty używane w obrocie towarowym, o ile zawierają dane, wymagane dla dowodu sprzedaży.

Sprzedawca obowiązany jest przechowywać w ciągu roku odpisy wydanych dowodów sprzedaży.

Art. 6. Oznaczenie przez sprzedawcę zawartej w nawozie sztuczным ilości składników użytecz-

nych dla roślin (art. 1) winno odpowiadać rzeczywistej zawartości tych składników.

Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu określi w rozporządzeniach dla poszczególnych nawozów sztucznych dopuszczalne odchylenie na niekorzyść nabywcy od podanej w dowodzie sprzedaży ilości zawartych w nawozie sztucznym składników użytecznych dla roślin.

Art. 7. W wypadkach, gdy zawartość składników użytecznych dla roślin w nawozie sztucznym ma być — stosownie do umowy — ustalona w drodze analizy po dostarczeniu nabywcy nawozu sztucznego, sprzedawca nie jest obowiązany podawać w dowodzie sprzedaży danych co do zawartości składników użytecznych dla roślin (art. 4 pkt. d), winien on natomiast zamieścić w tym dowodzie odpowiednie o tem wyjaśnienie.

Art. 8. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może określić w rozporządzeniach dla poszczególnych nawozów sztucznych najmniejszą ilość składników użytecznych dla roślin, która w nawozach tych znajdować się winna, oraz największą dopuszczalną w tych nawozach ilość składników dla roślin szkodliwych.

Zabrania się sprzedaży nawozów sztucznych, w których zawartość składników użytecznych oraz szkodliwych dla roślin nie odpowiada normom, ustalonym w rozporządzeniach Ministra Rolnictwa, wydanych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Umowy sprzedaży nawozów sztucznych, zawarte wbrew postanowieniom drugiego ustępu niniejszego artykułu, są nieważne.

Art. 9. Minister Rolnictwa może rozporządzeniem, wydanym w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, wprowadzić obowiązek sprzedaży poszczególnych nawozów sztucznych w opakowaniu oraz określić sposób opakowania.

Art. 10. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może ustanowić kontrolę przywożonych z zagranicy nawozów sztucznych na koszt osób przywożących te nawozy oraz zabronić przywozu tych nawozów, których sprzedaż, stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, jest niedozwolona.

Art. 11. Nadzór nad sprzedażą nawozów sztucznych i sprowadzaniem ich z zagranicy sprawuje — stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia — Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu przez upoważnione do tego organa.

Art. 12. W celu wykonywania nadzoru nad sprzedażą nawozów sztucznych i sprowadzaniem ich z zagranicy — stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych — organa do tego upoważnione mają prawo:

- a) wstępu do wszelkich handlowych pomieszczeń przedsiębiorstw sprzedających nawozy sztuczne,

- b) kontrolowania na stacjach granicznych transportów nawozów sztucznych sprowadzanych z zagranicy,

- c) bezpłatnego brania próbek nawozów sztucznych w ilości niezbędnej dla przeprowadzenia analizy,

- d) przeglądania odpisów wydanych dowodów sprzedaży przewidzianych w art. 5.

Rozporządzenia Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, określają sposób wykonywania nadzoru przez powołane do tego organa nad sprzedażą i sprowadzaniem z zagranicy nawozów sztucznych, w szczególności zaś sposób pobierania próbek nawozów sztucznych oraz zakłady, w których mają być dokonywane analizy.

Art. 13. Kto użyje nazwy lub określenia, mogącego wprowadzić w błąd kupującego co do rodzaju, pochodzenia lub składu chemicznego nawozu sztucznego, wbrew postanowieniom art. 3 niniejszego rozporządzenia, karany będzie grzywną do tysiąca złotych.

Art. 14. Kto wbrew postanowieniom art. 4 niniejszego rozporządzenia nie umieści w sposób widoczny na zewnętrznej stronie opakowania wyszczególnionych w tym artykule przepisów, karany będzie grzywną do tysiąca złotych.

Art. 15. Kto wbrew postanowieniom art. 5 niniejszego rozporządzenia dokona sprzedaży nawozu sztucznego bez sporządzenia pisemnego dowodu sprzedaży lub nie okaże organom upoważnionym do nadzoru przed upływem roku od dnia sprzedaży odpisu wydanego dowodu sprzedaży, karany będzie grzywną do pięciuset złotych.

Art. 16. Kto dokona sprzedaży nawozu sztucznego, w którym rzeczywista zawartość składników użytecznych dla roślin różni się od podanej w dowodzie sprzedaży w stopniu większym, niż to jest dopuszczalne przez określoną dla tego odchylenia normę, karany będzie grzywną do pięciu tysięcy złotych.

Art. 17. Kto dokona sprzedaży nawozu sztucznego, którego sprzedaż jest niedozwolona, ulegnie karze grzywny do pięciu tysięcy złotych.

Art. 18. Kto naruszy przepisy niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, o ile czyn nie podpada pod postanowienia art. 13 — 17, ulegnie karze grzywny do tysiąca złotych.

Art. 19. Jeżeli jeden z czynów karalnych, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, podpadnie pod surowszy przepis innych ustaw, należy według tych ustaw karę wymierzyć.

Art. 20. Orzecznictwo w sprawach o naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

W orzeczeniach skazujących należy orzec na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę za-

stępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie powyżej 6 tygodni.

Art. 21. Skazany orzeczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzane postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zażaleniu.

W postępowaniu sądowym orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonym). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchiwać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ścigania grzywny.

Art. 22. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz innymi ministrami, stosownie do ich zakresu działania, co zaś do orzecznictwa karnego — Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Państwa w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

319.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 16 marca 1928 r.

o rozgraniczeniu nieruchomości ziemskich przy przebudowie ustroju rolnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W trybie, oznaczonym w niniejszym rozporządzeniu dokonywane będzie rozgraniczanie i wznawianie granic nieruchomości ziemskich przy przebudowie ustroju rolnego na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

Art. 2. 1) Postępowanie rozgraniczeniowe (w sprawie rozgraniczenia lub wznawienia granic) wdraża okręgowy urząd ziemski albo z urzędu, albo na wniosek osoby zainteresowanej, zgłoszony za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego. Formę zgłoszenia (na piśmie, do protokołu, jakie załączniki i t. p.) ustalać będzie Minister Reform Rolnych w drodze rozporządzeń.

2) Wdrożenie postępowania następuje w drodze orzeczenia, którego odpis winien być doręczony właścicielom gruntów, pomiędzy którymi ma nastąpić rozgraniczenie lub wznawienie granic.

Art. 3. 1) Gdy orzeczenie o wdrożeniu postępowania rozgraniczeniowego stanie się wykonalne, okręgowy urząd ziemski wyznaczy do przeprowadzenia rozgraniczenia lub wznawienia granic mierniczego, który wzywa osoby, oznaczone w cz. 2 art. 2 lub ich prawnych zastępców, aby były obecne przy czynnościach mierniczego. Nieobecność osób zainteresowanych mimo wezwania nie wstrzymuje czynności mierniczego.

2) Jeżeli postępowanie zostało wszczęte na wniosek osoby zainteresowanej, a osoba ta nie stawia się na wezwanie mierniczego, bez dostatecznego usprawiedliwienia niestawiennictwa, to postępowanie okręgowy urząd ziemski może umorzyć. Koszt delegacji mierniczego w tym przypadku ponosi osoba, która wniosła o wdrożenie postępowania.

3) Jeżeli nieobecność kogokolwiek z wezwanych przez mierniczego zostanie uzasadniona chorobą, śmiercią nieobecnego lub inną nie dającą się usunąć przeszkodą, to mierniczy zawiesi swe czynności do czasu wyznaczenia prawnego zastępcy i doręczenia mu wezwania. Jeżeli w ciągu 3 miesięcy od daty zawieszenia czynności, zastępcą prawny nie zostanie wyznaczony, to czynności rozgraniczeniowe mogą być podjęte na nowo.

Art. 4. 1) Gdy przy wznawianiu granic dadzą się odnaleźć na gruncie na podstawie istniejących planów i dowodów pomiarowych dawne graniczne znaki graniczne, ślady zatartych znaków oraz